

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Ίούνιος 2024
έτος 51ο
άρ. φύλ. 780

Γραφεΐα:
Ζήνωνος 3
104-31 Άθήνα
☎ 210 5230948
www.epalxeis.gr

“*Ἴνα σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν*”

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Προσκυνηματική έκδρομή

Τὸ **Σάββατο 22** καὶ τὴν **Κυριακή 23 Ἰουνίου 2024** θὰ πραγματοποιηθῆ **δίημερο** προσκύνημα στὴν **Βόρεια Εὐβοία** (Ἁγ. Ἰωάννης Ρῶσος, Ὅσιος Δαβίδ, ὅπου καὶ ἡ διανυκτέρευση, καὶ παρακείμενα προσκυνήματα).

Πληροφορίες καὶ κρατήσεις θέσεων (ἐγκαίρως!) στὰ τηλέφωνα: 6936901609, 6936901608, 6976484106.

Μουσικοχορευτική ἐκδήλωση

Δευτέρα 1 Ἰουλίου 2024 καὶ ὥρα 8:00 μ.μ.

Προαύλιο ἐνορίας Ἁγ. Σπυρίδωνος Αἰγάλεω

Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει:

• **Ἄσματα** ἀπὸ τὴν χορωδία τῶν Ἐπάλλεων.

• **Παραδοσιακοὺς** χοροὺς ἀπὸ τὸ χορευτικὸ τῶν Ἐπάλλεων Αἰγάλεω.

• **Ἐπίκαιρα** μηνύματα ἀπὸ τὴν ὑπεύθυνη τῶν Ἐπάλλεων Αἰγάλεω **κ. Μαγδαληνὴ Κόκορη**, ἱατρός - θεολόγο.

σημ.: Οἱ ὁμιλίες καὶ οἱ λοιπὲς δραστηριότητες τῶν Ἐπάλλεων Αἰγάλεω συνεχίζονται ὅλο τὸ καλοκαίρι στὴν αἴθουσα τῶν «Μαρία ἡ Μαγδαληνή», Ἀναγεννήσεως 19 (πλησίον Ἁγ. Σπυρίδωνος Αἰγάλεω), μὲ κεντρικὴ ὁμιλία καὶ ἱερὰ Παράκληση **κάθε Τρίτη βράδυ** καὶ ὥρα **7:00 μ.μ.** **Πληροφορίες στὸ τηλ.: 210 5982573.**

Οἱ δραστηριότητες συνεχίζονται

• Κάθε **Σάββατο** βράδυ, **στὶς 7:00 μ.μ.**, συναντήσεις τῶν νέων, ὁμιλία καὶ πρόβα χορωδίας στὴν κεντρικὴ αἴθουσα τῶν Ἐπάλλεων, Ζήνωνος 3.

• Καθημερινά, **8:00-9:00 τὸ βράδυ**, **ἐπίκαιρες διαδικτυακὲς μορφωτικὲς ἐκπομπές.**

Γιὰ τὶς ἐκπομπὲς συντονιστῆτε στὶς διευθύνσεις: <http://epalxeis.caster.fm/>, <https://synpasitoisagiois.radio12345.com>. Ἐπίσης, ἐνημερωθῆτε ἀπὸ τὴν ἰστοσελίδα μας: www.epalxeis.gr γιὰ τὶς λοιπὲς δραστηριότητες.

Γιὰ μιὰ ἀγαπητικὴ πολιτεία

Ὅλοι, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες, ὄλοι οἱ καλοπροαίρετοι ἄνθρωποι θέλουν καὶ ἐπιδιώκουν νὰ ζοῦν σὲ μιὰ δίκαιη, εὐνομούμενη καὶ ἀγαπητικὴ πολιτεία, ὥστε νὰ αἰσθάνονται ἀσφαλεῖς καὶ ἐλεύθεροι γιὰ τὴν πραγμάτωση τοῦ δημιουργικοῦ καὶ κοινωνικοῦ τῶν ἔργου.

Παρά, ὅμως, τὶς προσπάθειές τῶν νὰ βιώσουν μιὰ τέτοια πολιτεία, οἱ ἀρχαῖοι μας πρόγονοι δὲν μπόρεσαν νὰ πραγματώσουν τὸ ὄραμά τῶν, διότι οἱ πολῖτες τῶν σπαράζονταν ἀπὸ ἐσωτερικὲς ἀνταραχές, πολλὲς ἀδικίες καὶ πολλαπλοὺς ἀνταγωνισμούς. Μόνον ὅταν ἤρθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου καὶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης Ἰδρυσε στὴν γῆ τὴν νέα Του πολιτεία καὶ τὴν θεμελίωσε μὲ τὸ αἷμα Του καὶ τὴν θυσία Του, ἡ δικαιοσύνη, ἡ ἀγάπη, ἡ ἀλληλοβοήθεια

καὶ ἡ ἐλπίδα πῆραν ὑπόσταση καὶ κοσμοῦσαν τὴν ζωὴ καὶ τὴν δράση τῶν νέων πολιτῶν.

Στὶς πρώτες ἐκεῖνες χριστιανικὲς κοινότητες τὸ ὄσιον, τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ δίκαιον δὲν ἦταν πλέον τὸ ζητούμενο, ἀφοῦ τὰ μέλη τῶν βίβωναν στὴν πράξη τὴν ζωὴ καὶ τὴν πολιτεία τοῦ Χριστοῦ. Ἡ καρδιά τῶν ἦταν γεμάτη ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Βασιλεῖς τῶν, ὁ νοῦς τῶν ἦταν φωτισμένος ἀπὸ τὸ φῶς Του καὶ τὰ χέρια τῶν ἦσαν ἐνδυναμωμένα μόνον γιὰ ἔργα ἀγάπης. Αὐτὴ, λοιπόν, ἡ πολιτεία, ἡ ἐπάνω τοῦ ὀγκόλιθου καὶ φωτεινοῦ ὄρους κειμένη, δὲν μπορούσε νὰ κρυφτῆ, ἀλλὰ φώτιζε τὰ γύρω ἔθνη καὶ τὰ καλοῦσε πρὸς μετάνοια γιὰ τὴν κοινὴ καὶ καινὴ ζωὴ καὶ πολιτεία.

Συνέχεια στή σελ. 2

Καιρὸς γιὰ μετάνοια

τοῦ μακαριστοῦ Κων/νου Γανωτῆ,
φιλολόγου-συγγραφέως

Ἡ ἁστικὴ φιλοσοφία τῆς εὐημερίας σκοτῶνει κυριολεκτικὰ τὴν ἐθνικότητα καὶ τὴν θρησκευτικότητα τοῦ λαοῦ. Οἱ νέοι μας σήμερα δὲν νιώθουν τὰ ῥίγη τῶν ἐθνικῶν συγκινήσεων, οὐτὲ τὴν κατανύξη τῶν θρησκευτικῶν ἐκδηλώσεων. Ἀρχίζουν νὰ μὴν θυμοῦνται (καὶ νὰ μὴν πληροφοροῦνται βέβαια) τὸ ἐθνικὸ μας παρελθόν. Ἀκόμα ἔχουν ξεχάσει πολὺ τὰ θρησκευτικὰ καὶ κοινωνικὰ μας ἔθιμα. Δὲν θυμοῦνται πιά τὶς γιορτές μας, τὶς νηστείες, τὰ ἔθιμα γενικὰ ἐκτὸς ἀπὸ τὶς Ἀπόκριες (...)

Συνέχεια στή σελ. 2

«...ἵνα ὦσιν ἓν, καθὼς ἡμεῖς» (Ἰωάν. ιζ' 11)

τοῦ μακαριστοῦ
π. Γεωργίου Μεταλληνοῦ

Ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι καθολικὴ κατὰ τὸ ἱερὸ Σύμβολο. Ἡ ιδιότητά της αὐτὴ θεμελιώνεται στους λόγους τοῦ Ἀναστάσιου Κυρίου μας: «*Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετείλαμην υμῖν*» (Ματθ. κν' 20). Ἡ καθολικότητα ἔχει δύο διαστάσεις, τὴν κάθετο, δηλαδή τὴν αποδοχὴ ολόκληρης τῆς ἀποκεκαλυμμένης θείας ἀληθείας, καὶ τὴν ὀριζόντια, δηλαδή τὴν ἐξάπλωση

Συνέχεια στή σελ. 2

Εὐγενικὴ ὑπενθύμιση

Χριστὸς Ἄνεστη, ἀγαπητοὶ μας ἀναγνώστες! Εὐχαριστοῦμε γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ ὅσους **ἀνταποκρίθηκαν** στὴν ἐκκλήση γιὰ στήριξη τοῦ ἔργου μας καὶ σὰς παρακαλοῦμε νὰ **μὴν λησμονῆτε** ὅτι χρειαζόμαστε τὴν **συνεχῆ** σας στήριξη, καθὼς οἱ **δυσκολίες** καὶ τὰ ἔξοδα διαρκῶς **αὐξάνονται**, γι' αὐτὸ ἀναγκαστήκαμε νὰ **διακόψωμε** τὴν ἀποστολὴ τῆς ἐφημερίδος σὲ ὅσους ὀφείλουν συνδρομὲς 5 ἐτῶν καὶ ἄνω. Ἐάν, πάντως, κάποιος ἐπιθυμεῖ τὴν συνέχιση τῆς ἀποστολῆς, νὰ μᾶς **ἐνημερώσῃ, τηλεφωνικῶς ἢ μὲ μῆνυμα**, ὥστε τὸ ἔξοδο νὰ καλυφθῆ, ἐνδεχομένως, ἀπὸ **συνδρομῆ** τρίτων.

Ἐπίσης, ὅσοι διαθέτετε ἠλεκτρονικὸ ταχυδρομεῖο, νὰ μᾶς ἀποστείλετε τὴν διεύθυνσή σας στὸ: epalxeis1974@gmail.com, γιὰ **νὰ λαμβάνετε ἠλεκτρονικὰ** τὴν ἐφημερίδα. Μπορεῖτε, ἐπίσης, νὰ ἐνημερώσετε γιὰ τὶς διάφορες δραστηριότητες καὶ ἐκδηλώσεις μὲς τῆς ἰστοσελίδος μας: www.epalxeis.gr.

Ἡ Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ

Για μιὰ ἀγαπητικὴ πολιτεία

Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ.1

Αὐτό, ὅμως, δὲν συνέφερε τὰ ἐκμεταλλευτικά, αὐτοκρατορικά καὶ ἀτομοκρατικά κυκλώματα. Γι' αὐτὸ συνήχθησαν οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ ὅλοι οἱ δυνατοί, γιὰ νὰ κατασπαράξουν τὰ μέλη τῶν κατὰ τόπους κοινοτήτων τῆς δίκαιης πολιτείας μὲ τοὺς γνωστούς διωγμούς καὶ τὰ ποικίλα βασανιστήρια. Ἀντί, ὅμως, νὰ μειώνεται ἡ δίκαιη πολιτεία, δυνάμωνα καὶ φώτιζε ἀνθρώπους καὶ πολιτείες. Ὅτι ὅμως δὲν κατῴρθωσαν οἱ διωγμοί, τὸ κατάφεραν οἱ αἱρέσεις, τὰ σχίσματα καὶ οἱ διενέξεις μεταξὺ τῶν χριστιανῶν.

Οἱ χριστιανοί, ἐπηρεασμένοι ἀπὸ τὴς γύρω πολιτείες, περιώρισαν τὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας μόνον στὰ πνευματικά καὶ δογματικά θέματα, δηλαδὴ τὰ τοῦ ναοῦ, καὶ σὲ κάποια ἔργα ἐλεημοσύνης, ἀφήνοντας τὰ μορφωτικά, κοινωνικά καὶ οἰκονομικά θέματα στὰ χέρια ὀλιγοπίστων, ἀδιαφόρων, ἀμφιβόλου ἠθικῆς καὶ μειωμένης τιμιότητος πολιτικῶν. Ὅταν λέμε σήμερα «ἐκκλησία», ὁ νοῦς μας πάει κατευθεῖαν στὸν ναό, στὸν κλῆρο καὶ στὰ τοῦ ναοῦ, λὲς καὶ τὰ διδακτικά, τὰ ἐπιστημονικά, τὰ ἀμυντικά, τὰ οἰκονομικά καὶ γενικῶς τὰ κοινωνικά θέματα εἶναι ἔξω ἀπὸ τὰ ἐνδιαφέροντα τοῦ Βασιλιᾶ μας Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος καὶ τὸ νερὸ ἔκανε κρασί, καὶ τοὺς ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθεῖς πολλαπλασίασε καὶ γιὰ ἀλλοβοθήθεια καὶ ἀλλολοστήριξη μίλησε.

Εὐτυχῶς ποὺ στὰ κοινόβια μοναστήρια καὶ στὴς κοινότητες κατὰ τὴν Τουρκοκρατία τὸ πνεῦμα τῆς δίκαιης ἀλλοβοθητικῆς πολιτείας διαφυλάχθηκε. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ πρώτη δουλειὰ ποὺ ἔκανε ἡ ξενόδουλη κυβέρνηση στὴν Ἑλλάδα ἦταν νὰ διαλύσῃ τὴς ἐλληνικὲς κοινότητες καὶ νὰ ὑποτάξῃ τὴν Ἐκκλησία στὴν κρατικὴ ἐξουσία. Ἔτσι, στὴς μέρες μας τὸ ἄδικο, τὸ ψέμα, ἡ ἀνηθικότητα, ἡ ἐκμετάλλευση καὶ ἡ ἀλλολοῦσθησις ἐπικρατοῦν.

Τὸ χειρότερο εἶναι ὅτι καὶ ὅσοι ἀκόμα ἐπιθυμοῦν μιὰ δίκαιη πολιτεία προσπαθοῦν νὰ τὴν εὗρουν σὲ ἄθεα, μαρξιστικά ἢ ἄδικοι κεφαλαιοκρατικά συστήματα καὶ πολιτεύματα. Βρισκόμαστε καὶ πάλι ἐν ὄψει ἐκλογῶν. Οἱ προσπάθειες τῶν Ἐπάλξεων γιὰ συνεργασία καὶ ἐνότητα ὄλων τῶν ὀρθοδόξων Ἑλλήνων πρὸς σχηματισμὸ κοινῶν, ἀξιοπιστοῦ καὶ ἀξιόμαχου πολιτικῆς φορέως δὲν βρίσκουν καμμία ἀνταπόκριση, γιὰ τὸ οἱ ἀδελφοί μας συνέλληνες εἴτε εἶναι ἀδιάφοροι καὶ ἀντίθετοι πρὸς κάθε δίκαιη πολιτεία εἴτε εἶναι ἐμπλεκόμενοι στὰ νῦν ὑπάρχοντα ἄθεα ἢ ἄδικοι πολιτικοκοινωνικά συστήματα.

Τὸ μόνο ποὺ μᾶς μένει εἶναι νὰ συνεχίζουμε μὲν τὴν ἐνοποιητικὴ μας προσπάθεια ἀλλὰ κυρίως νὰ ἐφαρμόζουμε τὴν ζωὴ καὶ συμπεριφορὰ τῆς δίκαιης καὶ ἀγαπητικῆς τοῦ Χριστοῦ πολιτείας στὴν καθημερινή μας ζωὴ καὶ στὴν τοπικὴ καὶ ἐνοριακὴ μας δράση, ἕως ὅτου βρεθοῦν καλύτεροι ἀπὸ ἐμᾶς νὰ δράσουν δυνατώτερα καὶ νὰ πείσουν ὅλους τοὺς ἀδελφούς μας γιὰ κοινὴ δράση γιὰ τὴν κοινὴ σωτηρία.

Μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι οἱ πρωτεργάτες τῆς δίκαιης πολιτείας, δηλαδὴ οἱ Ἀπόστολοι, θὰ γίνουν οἱ ὁδοδείκτες στὴν πορεία μας αὐτὴν, εὐχόμαστε σὲ ὅλους καλὴ φώτιση καὶ καλὸ καλοκαίρι.

Β. Τσοῦπρας

Καιρὸς γιὰ μετάνοια

Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ.1

Δὲν εἶναι πιά ἀνέκδοτο ὁ λόγος ἐνὸς Τούρκου ἠλικιωμένου, ποὺ πρὶν λίγα χρόνια ἔλεγε σ' ἕνα Χριστιανικὸ νέο: «Αὐτὰ τὰ μέρη ἦταν δικά σας καὶ σᾶς τὰ πήραμε ἐμεῖς (ἐννοοῦσε τὴν Ἱμβρο)». Ὅμως ἐμεῖς δὲν θὰ μπορέσουμε νὰ τὰ κρατήσουμε, γιὰ τὴν δὲν μᾶς ξέρουν καὶ δὲ μᾶς θέλουν. Γι' αὐτὸ κάποτε θὰ ξαναγίνουμε δικά σας. Δὲν ξέρω ὅμως ἂν θὰ εἴσαστε ἀκόμα Ἕλληνες τότε, γιὰ νὰ τὰ παραλάβετε! . . .»

Πολὸ ἐπικίνδυνο ἀκόμα φαινόμενο τῆς ἀστικῆς ζωῆς, εἶναι ἡ ἀποκοπὴ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἰδιαίτερα τῶν νέων ἀπὸ τὴ γῆ. Παρ' ὅλη τὴν κρίση δὲν βλέπεις ἀκόμα νέους μας νὰ σκύβουν γιὰ νὰ καλλιεργήσουν τὴ γῆ ἢ νὰ ψαρέψουν. Οὔτε κτηνοτρόφους νέους βλέπεις. Τὴ γῆ μας τὴν δουλεύουν ἀκόμα οἱ μετανάστες. Κι ὅμως ἡ γῆ καὶ ἡ θάλασσα εἶναι οἱ τελευταῖες ἐλπίδες μας μέσα στὴν οἰκονομικὴ κρίση.

Ἐπίσης, στὴς τελευταῖες δεκαετίες ἔχουμε καὶ κατάρρευση τοῦ γονικοῦ αἰσθήματος. Δὲν νιώθουν δηλαδὴ οἱ ἄνθρωποι τὴν ἀνάγκη νὰ γίνουν γονεῖς καὶ, ὅταν γίνουν, δὲν νιώθουν τὴ μοναδικὴ τους θέση στὴν τροφὴ καὶ στὴν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν τους. Γι' αὐτὸ ὁ πληθυσμὸς τῆς πατρίδας μας φθίνει κατακόρυφα. Ἴσως καὶ νὰ μὴν προλαβαῖνουμε νὰ κρατήσουμε τὴν Ἑλλάδα ζωντανή.

Ὅσοι τὰ καταλαβαῖνουμε καὶ τὰ αἰσθανόμαστε αὐτά, νὰ κάνουμε μιὰ προσευχὴ, νὰ κάνουμε μιὰ προσευχὴ μὲ πολλὲς μετάνοιες, γιὰ νὰ δώσει ὁ Θεὸς μετάνοια στὸ λαὸ μας. Νὰ ζυπνήσουν οἱ νέοι προπαντὸς, οἱ νέοι μας ποὺ ζοῦνε τώρα ἀπὸ τὰ χαρτζιλίκια τῶν γονιῶν τους καὶ τῆς παραοικονομίας, γιὰ τὴν αὐτοὶ θὰ βρεθοῦν μέσα στὸ μάτι τοῦ κυκλώνα, ποὺ ἔρχεται γρήγορα. Ὁ Θεὸς νὰ λυπηθεῖ τὴν Ἑλλάδα τῶν μαρτύρων καὶ τῶν ἡρώων τῆς καὶ νανάψει στὴς καρδιὲς ὄλων μας μιὰ φλόγα μετάνοιας. Ἀμήν.

Ἅγιοι Μανουὴλ, Σαβὲλ καὶ Ἰσμαήλ (+17 Ἰουνίου 362;)

Ἦταν ἀδελφία ἀπὸ τὴν Περσία, με πατέρα πυρολάτρη καὶ μητέρα χριστιανή, ποὺ τοὺς εἶχε ἐμφυσησθεῖ τὴν ἀγάπη γιὰ τὸν Χριστό. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς παραμονῆς τους γιὰ κάποια ἀποστολὴ στὴν Κωνσταντινούπολη, εἶδαν τὸν αυτοκράτορα Ἰουλιανὸ νὰ θυσιάζει στα εἰδῶλα. Εξέφρασαν τὴν δυσἀρέσκεια τους, γι' αὐτὸ καταγγέληκαν στὸν Ἰουλιανό, ποὺ τοὺς υπέβαλε, μαζί με ἄλλους 6 ὁμολογητὲς, σὲ μαρτύρια, γιὰ νὰ ἀρνηθοῦν τὸν Χριστό, καὶ στο τέλος τοὺς ἀποκεφάλισε.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'. Ὡς ἐννεάριθμον τοῦ Λόγου σύνταγμα ἐχθρῶν τᾶς φάλαγγας κατετροπώσαντο, Ἰσαυρος Φήλιξ σὺν αὐτοῖς, Ἐρμείας καὶ Περεγρίνος, ἅμα Ἰννοκέντιος, Μανουὴλ καὶ Βασίλειος, Ἰσμαὴλ ὁ ἐνδοξος, καὶ Σαβὲλ ὁ μακάριος διὸ καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης εὗρον ὡς Μάρτυρες Κυρίου.

«...ἵνα ὡσιν ἔν, καθὼς ἡμεῖς»

(Ἰωάν. ιζ' 11)

Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ.1

ὅλης τῆς ἀληθείας εἰς ὅλα τὰ ἔθνη. Ἔτσι, ἡ κατ' ἐξοχὴν ἀποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας συνιστάται στὴν διαφύλαξη τῆς καθαρότητος καὶ ἀκριβείας τῆς «ἀπαξ παραδοθείσης» (Ἰουδ. 3) πίστεως καὶ στὴν ἐξάπλωσή της σ' ὅλο τὸν κόσμον.

Πῶς προέκυψαν ὅμως οἱ αἱρέσεις; Τα μέλη τῆς πρώτης Ἐκκλησίας προήρχοντο ἀπὸ ἕνα εἰδωλολατρικὸ περιβάλλον αθεῖας, ἀνηθικότητας, ἀδικίας (Ρωμ. α' 18 ε.) Ἄλλοι μὲν ἀπὸ αὐτοὺς ἦταν Ἰουδαῖοι καὶ ζητούσαν νὰ ὑποτάξουν τὸν Χριστιανισμό στο γράμμα τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου καὶ νὰ ταυτίσουν τὴν παγκόσμια ἀποστολὴ τοῦ με τὸν ἰουδαϊκὸ ἐθνικισμό, ἄλλοι ἦταν ἐλληνίζοντες καὶ προσπαθοῦσαν νὰ ἀναμίξουν τὸν Χριστιανισμό με τὴν ψευδοφιλοσοφία τοῦ κόσμου καὶ νὰ τὸν περιορίσουν στα πλαίσια μιᾶς θρησκείας με τὴν προσαρμογὴ τοῦ πρὸς τὴν εἰδωλολατρία. Ἄλλοι, τέλος, ἦσαν Ρωμαῖοι, οἱ ὁποῖοι, πιο πρακτικοὶ καὶ ρεαλιστές, εἶδαν τὴν νέα θρησκεία ὡς ἕνα μέσον γιὰ τὴ δικὴ τους παγκόσμια ἐπικράτηση καὶ ἐπίγεια κυριαρχία.

Οἱ ἀλλολοσυγκρούμενες αὐτὲς τρεῖς διαίρεσαν τὴν Ἐκκλησία καὶ κατέστρεψαν τὴν ἐνοτητα τῆς. Ἡ μεγαλύτερη ἐπιτυχία τῆς αἱρέσεως εἶναι νὰ πείθει τοὺς μὲν μορφωμένους ὅτι εἶναι ἔργο ταπεινὸ καὶ ἀνάξιο λόγου ἡ ἐνασχόληση μ' αὐτὴ καὶ ἡ ἀπόκρουσή της, τὸν δε ἀπλὸ λαὸ ὅτι δῆθεν στὴς διάφορες αἱρετικὲς ομάδες θὰ βρεῖ τὴν ἀλήθεια καὶ τὴν γνήσια χριστιανικὴ ζωὴ. Επειδὴ μάλιστα οἱ αἱρετικοὶ ἐμφανίζονται ὑποῦλα ὡς μέλη τῆς Ἐκκλησίας, χριστιανοὶ δηλαδὴ, κατορθώνουν νὰ παραπλανοῦν -με τὴν πλαστὴ μάλιστα ἀγιότητά τους- τοὺς ἀφελεῖς καὶ ἀστηρίκτους.

Εμεῖς, ὅμως, ποὺ θέλουμε νὰ μείνουμε πιστοὶ στὴν παράδοση τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας Πατέρων, θεωροῦμε ὡς καθαρὴ συνέπεια τῆς πίστεώς μας καὶ ἱερὸ καθήκον μας: α) τὸ ξεσκεπάσμα ὄλων τῶν αἱρέσεων, β) τὴν συνειδητοποίηση τοῦ γεγονότος ὅτι ὅλες οἱ αἱρέσεις ἐξυπηρετοῦν συμφέροντα σκοτεινά καὶ ἐργάζονται γιὰ τὴν καταστροφὴ τῆς πίστεως καὶ γ) τὴν προφύλαξη καὶ τοῦ εαυτοῦ μας καὶ τῶν ἀδελφῶν μας ἀπὸ τὸ φοβερὸ αὐτὸ δηλητήριο τοῦ Διαβόλου.

ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΡΦΩΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Ἰδιοκτησία: Πολιτιστικὴ καὶ Κοινωνικὴ Κίνηση «Ἐπάλξεις»

Ἐκδότης: Βασίλειος Τσοῦπρας, Θεολόγος Κοινωνιολόγος

Γραφεῖα: Ζήνωνος 3, 104 31 Ἀθήνα

Τηλέφωνα: 210 52 30 948, 210 24 69 152

e-mail: epalxeis1974@gmail.com,

ἰστοσελίδα: www.epalxeis.gr

Προαιρετικὲς Εἰσφορές· Ἐμβάσματα: ΕΠΑΛΞΕΙΣ

Καρπὸς τῆς Ἀναστάσεως τὸ Ἅγιο Πνεῦμα

Ἐνάμεσα στους πολλούς ἄκλιτοὺς καρποὺς τῆς Ἀναστάσεως κορυφαία θέση κατέχει τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Αὐτὸ κατέχεται, κατὰ τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ φωτίζει ὀλοκληρωτικὰ πλέον τοὺς μαθητὲς τοῦ

Κυρίου, ὥστε νὰ γίνουν ἀπόστολοι τῆς εἰρήνης καὶ τῆς χαρᾶς ποὺ βίωσαν κοντὰ Του καὶ σὰν περιστέρια τοῦ οὐρανοῦ νὰ φέρουν τὸ μήνυμά Του στὰ πέρατα τῆς γῆς. «*Ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ (τοῦ Χριστοῦ) ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος ... ὅτι ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο*», λέει ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης (Α', 16).

Πράγματι, μόνον ὁ πληρωμένος θείας χάριτος Κύριός μας καὶ Θεὸς μπορεῖ νὰ μετοχετεύσῃ τὴν χάριν Του στοὺς μαθητὲς Του, ὥστε λαμβάνοντας «*χάριν ἀντὶ χάριτος*», πλούσιες δηλαδὴ τὶς δωρεές Του, νὰ φωτίζονται καὶ νὰ γίνονται καὶ αὐτοὶ μὲ τὴν σειρά των δωρεῶν καὶ φορεῖς τῆς θείας χάριτος.

Κατ' ἐπέκταση, ὅλοι ἐμεῖς οἱ μαθητὲς τοῦ Κυρίου, ποὺ δεχομαστε πλούσιες τὶς χάριτες καὶ τοὺς καρποὺς τῆς Ἀναστάσεως καί, στὴν συνέχεια, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἔχομε μὲ τὴν σειρά μας χρέος νὰ διαλαλήσωμε τὸ μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως, νὰ γίνωμε δηλαδὴ τὰ σύγχρονα περιστέρια τῆς εἰρήνης, τῆς ἐλπίδος καὶ τῆς ἀγάπης, ποὺ εἶναι προϊόντα τῆς πίστεως στὸν Ἀναστημένο Κύριο.

Ἐὰν θέλωμε, ἐπομένως, νὰ γευώμαστε εἰς τὸ διηνεκὲς τοὺς καρποὺς τῆς Ἀναστάσεως καὶ νὰ παραμένωμε ἄνω στημένοι-ἀναστημένοι, χρειάζεται νὰ σταυρώσωμε διαρκῶς τὰ ἁμαρτωλά μας πάθη καὶ νὰ

θυσιάσωμε τὸ ἀτομικὸ μας θέλημα πρὸς δόξα Θεοῦ καὶ πρὸς ὄφελος τοῦ κοινοῦ καλοῦ. Ὁ λόγος τοῦ Κυρίου εἶναι ξεκάθαρος: «*Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω φρονεῖτε, τὰ ἄνω ζητεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.*» (Κολ. Γ', 1-2).

Αὐτὴ ἀκριβῶς εἶναι καὶ ἡ μεγαλύτερη δυσκολία, τὴν ὁποία καλοῦμαστε νὰ ξεπεράσωμε. Εἶναι ἐπιεικῶς ἀπαράδεκτο νὰ ἐπιδιώκωμε ὡς ἀναστημένοι ἄνθρωποι οὐρανόδρομη πορεία, διατηρῶντας συγχρόνως τὶς ψυχοφθόρες ἐξαρτήσεις μας καὶ παραμένοντας συχνὰ ἀγκυλωμένοι σὲ ἀντίθεες καὶ ἀντικοινωνικὲς ιδεολογίες καὶ στοὺς μὴ ἀναστημένους ἐκπροσώπους τῶν.

Μόνον ἡ πίστη στὸν ἀναστημένο καὶ δυνάμενο νὰ ἀναστήσῃ καὶ ἐμᾶς Κύριό μας μπορεῖ νὰ μᾶς χάριση τὴν σωτηρία τῆς ψυχῆς καὶ τὴν αἰώνια ζωή, ὥστε, ἀληθινὰ χαριτωμένοι καὶ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀναβαπτισμένοι, νὰ ἀπολαμβάνωμε ἀδιαλείπτως τοὺς γλυκεῖς καρποὺς τῆς Ἀναστάσεως μαζί Του καὶ μὲ τοὺς συναναστημένους ἀδελφοὺς μας! Γένοιτο!

Σοφία Μπεκρῆ, φιλόλογος-θεολόγος

«Ἀποκεκύλισται ὁ λίθος»

Ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια πολλοὶ φίλοι καὶ ὄγνωστοί μας μᾶς τονίζουν συνεχῶς τὸ μάταιο τῶν προσπαθειῶν τῶν Ἐπάλξεων γιὰ ἐνότητα καὶ συνεργασία τῶν ὑγιῶν δυνάμεων τοῦ τόπου πρὸς ἀπὸ κοινῶς ἀντιμετώπιση τῶν κοινῶν προβλημάτων καὶ κοινῶν ἀπειλῶν. Κατ' ἀρχάς, ἔτσι ὅπως εἶναι ἡ πατρίδα μας διχασμένη, δὲν ἔχουν ἄδικο.

Πρέπει, ὅμως, νὰ ὑπενθυμίσωμε σὲ ὅλους ὅτι μὲ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας «*τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ ἐστί*» (Λουκ., ιη' 27). Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ἀνέστη ὁ Κύριος καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων εἰσῆλθε πρὸς τοὺς μαθητὰς του. Πρὸς ἐκπληξη, ἐπίσης, τῶν μαθητριῶν του «*ὁ λίθος ἀποκεκύλισται*» (Μάρκ. ιστ' 4).

Ἄρα, δὲν εἶναι ἡ δύναμη τοῦ διαβόλου καὶ τῶν ὀργάνων του ποὺ κρατοῦν τὸν κόσμο διχασμένο/ταλαιπωρημένο, ἀλλὰ εἶναι ἡ ἀδυναμία τῶν ἀνθρώπων νὰ ἀναθέσουν τὴν ζωή καὶ τὰ προβλήματά των στὸν Παντοδύναμο Βασιλέα καὶ Σωτῆρα των. Ὑπάρχουν πάρα πολλὰ παραδείγματα στὴν Ἁγία Γραφή καὶ στὴν δράση τῶν Πατέρων ποὺ τὸ ὀλίγον νικαίει τὸ πολὺ, τὸ ἀδύνατο τὸ δυνατό καὶ τὸ ἄσημο τὸ διάσημο. Ἄρα, τὸ πρόβλημα εἶναι οἱ πιστεύοντες στὸν Χριστὸ ποὺ δὲν ζοῦμε καὶ δὲν πολιτευώμαστε σύμφωνα μὲ ὅσα «*ἐνετείλατο ἡμᾶς*» ὁ Κύριος καὶ δὲν ἀναθέτουμε σὲ Αὐτὸν τὴν λύση τῶν προβλημάτων μας. Πρέπει νὰ σεβώμαστε πάντοτε τὴν ρῆση τοῦ Παύλου «*πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντι με Χριστῷ*» (Φιλιπ. δ' 13)

«Ζητεῖται συνείδηση»

Γράφει ὁ **Αντώνης Κοντογιάννης**

Ἐπί σειρά ἐτῶν οἱ ἐξυπνότεροι, οἱ σοφότεροι, οἱ εἰδικότεροι, οἱ σπουδαιότεροι, οἱ δημοκρατικότεροι αοριστολόγοι, ὄγνωστοί πρωταγωνιστές τῆς καθημερινότητας, κατάφεραν νὰ ροκανίσουν τὸ σπουδαιότερο μεταξύ των χαρακτηριστικῶν ποὺ χρειάζεται ἓνας λαός γιὰ νὰ προκόψῃ καὶ νὰ ἐπιβιώσῃ. Τὴν συνείδηση! Πρέπει νὰ δούμε ὅμως σε ποια σημεῖα σφά-

λαμε καὶ ἐμεῖς. Μήπως τελικὰ φταίσαμε ὅλοι; Παράδειγμα τὸ ασφαλιστικό. Ποιὸς Ἕλληνας στὴν πόλη ἢ τὸ χωριὸ δὲν ἀπασχόλησε οικονομικὸ μετανάστη, χωρὶς ἐνσημα, χωρὶς ἀσφάλεια; Ὑπάρχει κάποιος ποὺ νὰ μὴν ἐκτίσει ἢ συμπλήρωσε κτίσμα λαθραῖο; Μήπως κάποιος ποὺ νὰ μὴν πίεσε, ἰκέτευσε γιὰ διορισμὸ τέκνου, ἀνηψιού, ἀνηψιάς στο Διμόσιο; Ποιὸς ξέρει; Ἴσως μετρήσει ἢ ἐξυπνάδα, ἴσως ἢ συνείδηση. Γιὰ τὸ πρῶτο ὁ κύκλος τῆς πολιτικῆς ἔχει φροντίσει. Γιὰ τὸ δεύτερο ὅμως ἢ γιὰ τρέμει κάτω ἀπὸ τὰ πόδια μας. (διασκευή)

Πορίσματα συσκέψεως γιὰ τὴν Κοινωνικὴ Διακονία

Οἱ συνελθόντες σήμερα (...) μετὰ ἀπὸ τὶς ἐισηγήσεις, τὶς τοποθετήσεις καὶ τὶς συζητήσεις καταλήξαμε στὰ παρακάτω πορίσματα:

α) Ἡ **κοινωνικότητα** τῆς Καθολικῆς Ὁρθοδοξίας εἶναι καρπὸς καὶ δῶρο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἡδὴ **στὴν πρώτη ἐκκλησιαστικὴ κοινότητα** διακρίνεται ἡ ἐνότητα τῆς οὐσίας τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ πολυμέρεια τῶν ἐπιμέρους ἔργων μὲ τὰ χαρίσματα, τὰ λειτουργήματα, τὰ διακονήματα (Πράξεις στ', 1-4).

β) **Οἱ σχέσεις τῶν μελῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος** διέπονται ἀπὸ **φιλάδελφο** καὶ **ἀγαπητικὸ** πνεῦμα (Α' Κορινθίους, κεφ. 12). Γι' αὐτὸ ὁ ὅρος «*φιλανθρωπία*» καλὸ εἶναι νὰ ἀντικατασταθῇ ἀπὸ τὸν ὅρο «*φιλαλληλία*» ἢ «*φιλαδελφία*», καθ' ὅτι «*φιλάνθρωπος*» εἶναι μόνον ὁ Θεός.

γ) Εἶναι ἀναγκαῖα ἡ **μετονομασία** τοῦ ἱεροῦ ναοῦ σὲ **ἐκκλησιαστικὴ κοινότητα ἢ ἐκκλησιαστικὴ ἐνορία**, ὥστε νὰ δηλώνεται καὶ διὰ τῆς ὀνομασίας τὸ πολὺπλευρο ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, πνευματικὸ, μορφωτικὸ καὶ κοινωνικὸ, καὶ νὰ μὴν περιορίζεται μόνον εἰς τὰ τοῦ ναοῦ, τῆς λατρείας καὶ τῆς στενῆς ἠθικῆς.

δ) Ἐπίσης, νὰ γίνῃ συνείδηση ὅτι μόνον **μὲ τὴν ἐφαρμογὴ στὴν πράξη τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ζωῆς καὶ πολιτείας κατορθώνεται ἡ κοινωνικὴ συνεργασία καὶ πρόοδος**. Ἐπιβάλλεται μάλιστα ἡ συμμετοχὴ πιστῶν, τιμῶν καὶ ἱκανῶν προσώπων στὴν ἀπὸ κοινῶς διαχείριση τῶν κοινῶν γιὰ τὸ κοινὸ καλὸ.

ε) Τέλος, ἐπανερχόμεστε καὶ πάλι σὲ παλαιότερή μας **πρόταση γιὰ καθιέρωση τῆς Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων καὶ τῶν Ἐπτὰ Διακόνων ὡς ἡμέρας ἀφιερωμένης στὴν Κοινωνικὴ Διακονία**, ὥστε καὶ ἡ **κοινωνικὴ** διάσταση τῆς Καθολικῆς Ὁρθοδοξίας νὰ τιμᾶται καὶ νὰ γίνεται **προσπάθεια νὰ ἐναρμονίζεται** ἡ προσωπικὴ μας ζωὴ καὶ πολιτεία μὲ τὴν ἐν Χριστῷ ἀγαπητικὴ ζωὴ καὶ πολιτεία πρὸς δόξα Θεοῦ καὶ σωτηρία ὄλων.

Ἡ συντακτικὴ ἐπιτροπὴ

Ἐπόστολοι εἰρήνης

Σὰν ταξιδιάρικα πουλιά, εἰρήνης περιστέρια, διάβηκαν οἱ Ἀπόστολοι σ' ὅλης τῆς γῆς τὰ μέρη. Παντοῦ σκορποῦσαν μήνυμα γιὰ πίστη καὶ γι' ἀγάπη γιὰ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, γιὰ χριστοπολιτεία. Θαύματα κάνανε πολλά, κάθε πιστὸ βαφτίζαν, παντοῦ Ἐκκλησίες ἱδρυναν, κοινότητες συστήναν. Μὰ κάποιοι ἄνθρωποι ἄρπαγες ἀνήμερα θηρία, δὲν θέλαν νὰ μερῶσσαν, δὲν θέλαν νὰ σωθοῦνε. Ἔτσι ξεσηκωθήκανε ὅσοι εἶχανε συμφέρον, οἱ ἱερεῖς, οἱ ἔμποροι, ἡ κρατικὴ ἐξουσία, διωγμοὺς κινήσαν ἄγριους, κριτήρια ἐστήσαν πιάσανε καὶ βασάνισαν σκληρὰ τοὺς Ἀποστόλους. Ἄλλ' ὅσο κι ἂν πασχίζανε τὴν πίστη γιὰ νὰ σβήσουν, ὅσο κι ἂν βασάνιζαν τοὺς Χριστιανοὺς μὲ λύσσα, τόσο ἡ πίστη φούντωνε στὰ στήθη τῶν μαρτύρων καὶ ἀπλωνότανε παντοῦ κάθε κακὸ νὰ κάψῃ, νὰ καταργήσῃ φέουδα, εἰδῶλα νὰ γκρεμίσῃ, νὰ κἀν δούλους λεύτερους σὲ ἰσοπολιτεία. Κι ὅσοι τὴν πίστη αὐτὴν δεχτοῦν, καὶ πρόσωπα καὶ ἔθνη, θὰ ζοῦν, θὰ πολιτεύονται, θ' ἀυξάνονται μ' εἰρήνη. **Ἀπὸ τὴν συλλογὴ ποιημάτων «Γιὰ νὰ 'χομε εἰρήνη»**

Δραστηριότητες των Ἐπάλλξεων

Ἐκδήλωση γιὰ τὴν Κοινωνικὴ Διακονία

Ι. Ναὸς Ἁγ. Κωνσταντίνου Ὁμονοίας

Τὴν Κυριακὴ 19 Μαΐου 2024, στὶς 11:30 π.μ., μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν Μυροφόρων & τῶν Ἐπτὰ Διακόνων, διοργανώθηκε ἐκδήλωση γιὰ τὴν κοινωνικότητα τῆς Ὁρθοδοξίας. Προηγήθηκε κοινὸς ἐκκλησιασμὸς στὸν Ἁγ. Κωνσταντῖνο Ὁμονοίας καὶ μνημόνευση ὑπὲρ ἀναπαύσεως πάντων τῶν κεκοιμημένων φίλων, συνεργατῶν, ἀρωγῶν τῶν Ἐπάλλξεων. Ἀκολούθησε πρόγευμα ἀγάπης στὴν αἴθουσά μας, Ζήνωνος 3, καὶ ὁμιλία μὲ γενικὸ θέμα: «Ἡ κοινωνικὴ διακονία στὴν Καθολικὴ Ὁρθοδοξία». Τὴν ἐκδήλωση συντόνισε ὁ κ. Βασίλειος Μπαμπίλης, μουσικός-θεολόγος, ὁ ὁποῖος ἀναφέρθηκε εἰσαγωγικὰ στὸ τριπλὸ, πνευματικὸ, μορφωτικὸ καὶ κοινωνικὸ ἔργο τῆς Μίας, Ἁγίας, Καθολικῆς Ἐκκλησίας καὶ μάλιστα τῆς πρώτης ἐκκλησιαστικῆς κοινότητας (βλ. Πράξεις τῶν Ἀποστόλων, κεφ. Δ' καὶ Στ'). Στὴν συνέχεια, ἀναγνώστηκε ἡ εἰσήγηση τοῦ κ. Λάμπρου Σκόντζου, θεολόγου καὶ συνεργάτου τῶν Ἐπάλλξεων, μὲ θέμα τὴν κοινωνικὴ διάσταση τοῦ Χριστιανισμοῦ, στὴν ὁποία ἐπισημάνθηκε ὅτι τὸ ἀγαπητικὸ

Ἡ κα Δήμητρα Μποζᾶ διαβάζει τὰ Πορίσματα τῆς Ἐκδηλώσεως

αὐτὸ πνεῦμα τῶν πρώτων κοινοτήτων εἶναι σύμφωνο μὲ τὸν λόγο τοῦ Κυρίου μας: «ὁς ἐὰν θέλῃ γενέσθαι μέγας ἐν ὑμῖν, ἔσται ὑμῶν διάκονος» (Μάρκ. ι' 43-45) καὶ ὅτι ἡ ἀληθινὰ φιλάδελφη προσφορὰ δὲν μπορεῖ νὰ περιορίζεται ἀπλῶς σὲ μεμονωμένες πράξεις «φιλανθρωπίας» καὶ ἐλεημοσύνης πρὸς τοὺς πάσχοντες ἀδελφοὺς ἀλλὰ χρειάζεται νὰ ἀποτελεῖ σταθερὴ καὶ συντονισμένη μέριμνα τῆς ὅλης Ἐκκλησίας πρὸς τὸν ὅλο ἄνθρωπο. Ἀκολουθῶς, ἡ κα Μπεκρῆ ἀναφέρθηκε στὴν ἀρχαία ἐλληνικὴ πόλη-κράτος ὡς προτύπωση τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος, τονίζοντας, ἐπίσης, ὅτι τὸ κοινοτικὸ πνεῦμα προάσπισε, σὲ κρίσιμες περιόδους, τόσο τὴν πίστη ὅσο καὶ τὸν Ἑλληνισμό, ἐνῶ στὴν σύγχρονη ἐποχὴ καταπολεμεῖται ὑπουλα ἡ κοινοτικὴ ὀργάνωση καὶ ἡ συνεργασία, μὲ σκοπὸ τὴν διάλυση τόσο τῆς Ὁρθοδοξίας ὅσο καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Κοινὴ διαπίστωση ὄλων ἦταν ὅτι μόνον ἐὰν ἐφαρμοστῆ καὶ πάλι τὸ ἀγαπητικὸ πνεῦμα τῶν πρώτων χριστιανικῶν κοινοτήτων καὶ μάλιστα ἐὰν καταστῆ ἡ ἐνορία ἀληθινὴ ἐκκλησιαστικὴ κοινότητα, μὲ ὀρθὴ πνευματικὴ καὶ μορφωτικὴ καλλιέργεια καὶ μὲ δίκαιη καὶ ἀγαπητικὴ ζωὴ καὶ πολιτεία τῶν μελῶν τῆς, τότε καὶ μόνον τότε θεὸς ὑπάρξει πρόδοος στὸν προσωπικὸ καὶ κοινωνικὸ βίον, διέξοδος ἀπὸ τὴν σύγχρονη κρίση καὶ γενικὴ σωτηρία. Τὰ πορίσματα τῆς ἐκδηλώσεως δημοσιεύονται περιληπτικὰ σὲ ἄλλη στήλη τῆς παρούσης καὶ διαδικτυακά.

Ἀσημίνα Τσάμου

Ἱεραποστολικά

Ἡ Ὁρθοδοξία στὴν χώρα τῆς πρώτης Γαλιήνης

Ἡ Ὁρθόδοξος Ἱεραποστολὴ στὴν Κορέα, στὶς ἀρχὲς τοῦ 20^{ου} αἰ., διεξαγόταν ἀπὸ ῥώσους ἱεραποστόλους. Τὸ 1911 χειροτονεῖται ὁ πρῶτος Κορεάτης κληρικός, ὁ Ἰωάννης Κάνγκ. Λόγω τῆς ὑποδούλωσής των στοὺς Ἰάπωνες, τὰ χρόνια ποὺ ἀκολουθοῦν εἶναι πολὺ δύσκολα γιὰ τοὺς ὀρθοδόξους Κορεάτες. Ἀλλὰ καὶ στὴν συνέχεια, ὅταν ἀρχίζει ὁ κορεατικὸς πόλεμος (1950), τὸ Ὁρθόδοξο ποίμνιο ἀποδεκατίζεται.

Τὸ 1953 ἀνακαινίζεται ὁ ἑρειπωμένος ναὸς τοῦ Ἁγίου Νικολάου Σεούλ καὶ ἡ περιουσία τῆς ἱεραποστολῆς, ποὺ εἶχε δημευθῆ ὡς ἰαπωνικὴ, περιέρχεται ξανά στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Κορέας. Στὴν οὐσία, ἡ ἱεραποστολὴ στὴν Κορέα ἄρχισε νὰ λειτουργεῖ ἀπὸ τὸ '73, ποὺ πῆγε ἐκεῖ ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος Σωτήριος. Τώρα στὴν Κορέα λειτουργοῦν 7 κοινότητες στὶς 7 μεγάλες πόλεις, μὲ πνευματικὲς καὶ μορφωτικὲς δραστηριότητες, γιὰ νέους καὶ παιδιὰ, μὲ κοινὲς τράπεζες, κ.λπ.

Ἡ Κορέα γίνετα Μητροπολὶς τὸ 2004, μὲ πρῶτο Μητροπολίτη τὸν ἱπ. Σωτήριο Τράμπα. Πρόεδρος τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἰδρύματος Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀπω Ἀνατολῆς εἶναι ὁ καθ. Θεολογίας τοῦ ΕΚΠΑ, Σ. Δεσπότης.

Ὁ νῦν Μητροπολίτης Κορέας π. Ἀμβρόσιος (Ζωγράφος)

Ὁράματα καὶ προοπτικὲς

Τὸν Ἀπρίλιο τοῦ ἔτους 1974 ξεκίνησε ἡ ἐκδόση τῶν Ἐπάλλξεων, χωρὶς οἱ πρωτεργάτες νὰ ἔχουν δημοσιογραφικὴ ἐμπειρία καὶ οικονομικὴ ἀνεση. Διέθεταν ὁμῶς ὁράματα, ὀρθόδοξο πνεῦμα, πολλὴ ἀγάπη γιὰ τὴν παράδοση, τὴν χώρα τους, τὴν ἱστορία καὶ ἀπεφάσισαν νὰ σταθοῦν στὶς ἐπάλλξεις νὰ τα υπερασπιστοῦν, νὰ ἀγωνιστοῦν ἡρωικὰ γιὰ τὴν ἀναδιαμόρφωση τῆς κοινωνίας καὶ τῶν δομῶν τῆς. Ὅπως καὶ σήμερα, ἐτσι καὶ τότε ὁ ἡμερήσιος τύπος βρισκόταν στα χέρια ολιγαρχῶν, μὲ επαγγελματίες δημοσιογράφους νὰ υποστηρίζουν τὰ συμφέροντά τους, τὶς ἰδεολογίες τους, μολιάζοντας τὶς ἀνθρώπινες συνειδήσεις μὲ ξενόφερτες ἀπόψεις, θεωρίες καὶ ἔθιμα. Οἱ Ἐπάλλξεις προβάλλοντας ἀπὸ τὶς πρώτες ἡμέρες κυκλοφορίας τὴν γνήσια παράδοση, τὴν ὀρθόδοξη

πατερικὴ σκέψη, τοὺς ἀγῶνες τῶν προγόνων μας κάλυψαν καὶ καλύπτουν μέχρι καὶ σήμερα αὐτὸ το μεγάλο κενό. Τὸν πρωταγωνιστικὸ ρόλο εἶχε ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ χρόνια ὁ κ. Βασίλης Τσοῦπρας καὶ αὐτὸς ὁ ρόλος εἶναι ἀποτυπωμένος ὄχι μόνον στο περιεχόμενο τῆς εφημερίδας, ἀλλὰ σὲ ὅλα τὰ πεδία τῆς κυκλοφορίας τῆς. Κατάφερνε πάντα νὰ ἔχει εθελοντὲς συνεργάτες. (...) Μην ξεχνάμε τὴν ἱστορία μας. Ἱστορία καὶ μνήμη μᾶς ἀπόμειναν. Εὐχομαί, πέρα ἀπὸ τὸν ἐπετειᾶκό χαρακτήρα τῆς σημερινῆς ἐκδήλωσης, νὰ δοθεῖ ἡ εὐκαιρία γιὰ ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων γιὰ τὴν συνέχιση τῆς κυκλοφορίας τῶν Ἐπάλλξεων, χρησιμοποιώντας τὶς σύγχρονες τεχνολογίες.

(περίληψη ἀπὸ τὴν εἰσήγηση τοῦ Παναγιώτη Ζορμπά, πρώτου υπευθύνου, κατὰ τὸν νόμο, τῆς εφημερίδος «Ἐπάλλξεις», τὸ 1974)

σημερινῆς ἐκδήλωσης, νὰ δοθεῖ ἡ εὐκαιρία γιὰ ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων γιὰ τὴν συνέχιση τῆς κυκλοφορίας τῶν Ἐπάλλξεων, χρησιμοποιώντας τὶς σύγχρονες τεχνολογίες.

Ἄρωγες πρὸς τὶς Ἐπάλλξεις
Δεμενόπουλος Γρηγόριος 30€
Α. Ζ. 50€
Γκεζερλή Σταθοῦλα 50€
Παντελῆς Στρούμπας 20€
Βλάχος Σταμάτιος 40€
Εὐχαριστοῦμε θερμῶς τοὺς ἀρωγούς μας καὶ παρακαλοῦμε καὶ τοὺς λοιποὺς νὰ ἐνισχύσετε τὸ πολὺπλευρο ἔργο τῶν Ἐπάλλξεων, ποὺ ἔχει πολὺ μεγάλη ἀνάγκη ἀπὸ τὴν στήριξή σας, ἀποστέλλοντας τὶς ἀρωγές σας στὴν διεύθυνση: Ἐπάλλξεις, Ζήνωνος 3, 104 31 Ἀθήνα, ἢ στὸν λογαριασμό: 041/006792-00, Ἐθνικὴ Τράπεζα, ἢ μὲσω ebanking στί: GR5201100410000004100679200.
Θερμὴ παράκληση νὰ ἀναγράφωνται τὰ πλήρη στοιχεῖα (ὄνοματεπώνυμο, διεύθυνση καὶ ταχυδρομικὸς κώδικας), γιὰ νὰ κοπῆ ἀπόδειξη.